Br. p. 1703/19 (AL)

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 033716 19 U
Sarajevo, 16.06.2021. godine

21.06.2021
US-03 13-1 375 19

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Državna lutrija Srbije d.o.o. Uskočka 4-6, Beograd, Republika Srbija, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1709-7/19 od 29.08.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.06.2021. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-1709-7/19 od 29.08.2019. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv tenderske dokumentacije u otvorenom postupku nabavke; uplatni i mobilni terminali sa softverom za primanje uplate i isplate dobitaka klasičnih igara na sreću, ugovornog organa Lutrija Bosne i Hercegovine i odbijen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnesenom tužbom pokrenuo upravni spor zbog, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da je URŽ prilikom ocjene žalbenih navoda koji se odnose na zahtjev iz tačke 4.a) TD postupio paušalno, ne uzimajući u obzir činjenicu o postojanju namjere ugovornog organa da favorizuje jednog ponuđača i ne upuštajući se u opravdanost postavljenog zahtjeva za posjedovanjem minimalno jednog ugovora u prethodnih 12 mjeseci, odnosno nije jasno zašto je diskvalifikovan ponuđač koji je isporučio terminale zajedno sa softverom u vrijednosti 2 miliona KM u mjesecu februaru 2018. godine. Dalje navodi, da tuženi nije uzeo u razmatranje ni navode žalbe da ugovorni organ zahtijeva da je ponuđač isporučio zajedno i uplatne terminale, ali i softver zajedno sa navedenim terminalima. Ukazuje, da je tuženi pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje tako što je uporedio tehničke karakteristike termalnog štampača sa karakteristika skenera, a što su dva potpuno različita uređaja i ne mogu nikako imati iste karakteristike jer imaju potpuno drugačije

funkcionalnosti i svrhu. Smatra, da je tuženi pogrešno ocijenio i žalbeni navod da je ugovorni organ uputio na tačno određenog proizvođača, obzirom da se tehničke specifikacije u potpunosti slažu sa uređajem koji je ugovorni organ u prethodnim nabavkama nabavljao od ponuđača „Nirvana" d.o.o. Smatra, da je tenderska dokumentacija sa ovako postavljenim predmetom nabavke sačinjena na način koji predstavlja povredu člana 3. ZJN. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar i ugovorni organ Lutrija Bosne i Hercegovine su predložili da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja u spisu i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi, da je **ugovorni organ Lutrija Bosne i Hercegovine pokrenuo otvoreni postupak javne nabavke uplatni i mobilni terminali sa softverom za primanje uplate i isplate dobitaka klasičnih igara na sreću, za koji je obavještenje o nabavci broj: 523-1-1-89-3-66/19 objavljeno na poratlu javnih nabavki. Tužitelj je nakon preuzimanja tenderske dokumentacije izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim rješenjem, kao neosnovanu, odbio. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je utvrdio da navodi tužitelja izneseni u žalbi nisu prihvatljivi, odnosno da je ugovorni organ sačinio tendersku dokumentaciju u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama i Uputstvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda.**

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj 39/14), uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog zakona). Ovo znači, da svaki učesnik (dobavljač), u postupku javne nabavke, mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima, ne samo učestvuje u postupku javne nabavke, nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. citiranog zakona je propisano, da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Kako to proizilazi iz predmetnog spisa, **ugovorni organ je javnu nabavku**, uplatni i mobilni terminali sa softverom za primanje uplate i isplate dobitaka klasičnih igara na sreću, **podijelio na Lot 1-uplatni terminali sa perifernom opremom i softverom za primanje uplate i isplate dobitaka klasičnih igara na sreću koji je procijenjen na 512.820,00 KM bez PDV-a i Lot 2-mobilni terminali sa softverom primanja uplate i isplate dobitaka klasičnih igara na sreću, koji je procijenjen na 85.470,00 KM bez PDV-a,** te je **kao dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti zahtijevao za Lot 1, minimalno 1 izvršen ugovor koji se odnosi na isporuku uplatnih terminala sa perifernom opremom i softverom za priređivanje klasičnih igara na sreću u prethodnih 12 mjeseci u iznosu od 500.000,00 KM ili većem, te za Lot 2 minimalno izvršen 1 ugovor koji se odnosi na isporuku mobilnih terminala sa softverom za priređivanje klasičnih igara na sreću u prethodnih 12 mjeseci u iznosu od 80.000,00 KM ili većem.**
Dakle, pravilan je zaključak tuženog, da je ovako postavljeni uslov u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. Naime, odredbom člana **49. ZJN je propisano, da u postupku javne nabavke robe, ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača, i to: a) spisak izvršenih ugovora u skladu s članom 48. stav (2) ovog zakona, a koji su u vezi s predmetnom nabavkom, za period ne duži od tri godine** ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je kandidat/ponuđač registriran, odnosno počeo s radom prije manje od tri godine. Nesporno je, da ugovorni organ navedeni dokaz ne može tražiti za period duži od tri godine, dok ugovornom organu nije uskraćena mogućnost da isti traži za manji period. Tužitelj neosnovano ukazuje, da je tuženi pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, tako što je uporedio tehničke karakteristike termalnog štampača sa karakteristikama skenera, a što su dva potpuno različita uređaja i ne mogu nikako imati iste karakteristike jer imaju potpuno drugačije funkcionalnosti i svrhu. Naime, tuženi je u osporenom rješenju dao jasne razloge zbog kojih smatra da su neosnovani žalbeni prigovori kojim se ukazivalo, da je ugovorni organ zahtjevanim karaktersitikama favorizovao određenog proizvođača. Ugovorni organ je u tenderskoj dokumetaciji propisao uslove koje ponuđači trebaju ispuniti, što je u skladu sa svrhom i predmetom Zakona o javnim nabavkama, a to je da se izvršenje nabavke i dodjeljivanje ugovora o javnoj nabavci, koje vrši ugovorni organ, obavlja u skladu sa utvrđenim postupcima i principima utvrđenim ovim zakonom i da pri tome ugovorni organ poduzme sve mjere kako bi se omogućila pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim dobavljačima. Nadalje, ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji jasno propisao šta ponude treba da sadrži i tendersku dokumantaciju propisao u skladu sa modelom standardne tenderske dokumentacije. Kako je ugovorni organ, konkretnu tendersku dokumentaciju, sačinio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama i svojim potrebama, to je tuženi organ pravilno odlučio kada je tužbu, kao neosnovanu, odbio.

Tužitelj prigovara, da su zahtjevi iz tenderske dokumentacije ugovornog organa diskriminatorni. U konkretnom slučaju, suprotno navodima tužbe, evidentno je da je ugovorni organ tendersku dokumentaciju sačinio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama i svojim potrebama, te da suprotno navodima tužitelja, nema povrede citiranog zakona.

Naime, u skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama, pravo je ugovornog organa da, saglasno svojim potrebama, utvrdi kriterije i standarde nabavke, te da

informacije o postavljenim kriterijimna i standardima učini dostupnim javnosti, odnosno ponuđačima putem obavještenja o javnoj nabavci, a da u postupku odlučivanja o dodjeli ugovora, uzme u razmatranje samo najpovoljnije ponude koje ispunjavaju kriterije sadržane u tenderskoj dokumentaciji. Kako su, u konkretnom slučaju, predmet javne nabavke uplatni i mobilni terminali sa softverom za primanje uplate i isplate dobitaka klasičnih igara na sreću, te kako su u tenderskoj dokumentaciji navedeni svi zahtjevi i neophodne informacije o uslovima ugovora i postupcima dodjele ugovora, koji su ponuđačima dovoljni za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi, ovo sudsko vijeće zaključuje, da je pravilna odluka tuženog, Ureda za razmatranje žalbi, kojom je odbio kao neosnovanu žalbu ponuđača tužitelja, izjavljenu protiv tenderske dokumentacije.

Stoga, ovo sudsko vijeće nalazi, da je pobijano rješenje pravilno i zakonito, te da je u postupku donošenja istog, pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje i na takvo utvrđeno činjenično stanje, pravilno primjenjeno materijalno pravo, pri čemu nije bilo povreda odredaba postupka.

U skladu sa navedenim, kao i činjenici da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o odluke, koje razloge u cijelosti uvažava i ovaj sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni materijalnog prava, jasno je, da je tužba neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo